„Драги Ванчо…“ - писма на Васил Ихчиев до Иван Михайлов преди последното му влизане в Македония, 1925 г.

ЦДА, ф. 1945К, оп. 2, а.е. 43, л. 1-5.

1

Драги Ванчо,

Моля те, бъди добър и нареди да се видим, зер на душата ми е наболело и искам на теб да кажа "що любя и що милея". Днес се срещах с г-н Иванов - директора на "Асенова Крепост". Помоли ме да ти предам следното: кооперацията има кредити и ако ти заповедаш, веднага ще отпусне суми на клоновете. Ти си се срещал с него, но по това не сте се разбрали, или пък не е ставало дума.

Желая ти здраве и скорошно свиждане.

Твой: Васка Работников 3/ III. [19]25

P.S. Търсих те там, където бай Мишо ми бе казал - но не те намерих.

Бай Мишо ми предаде това твое писмо - дал му го е дедо Ангел. Изпращам ти го тук приложено.

2

Гр. Прахово

Май 1925 г.

Драги брат,

Отдавна се каня да ти пиша и все отлагах, зер се надевам да се видим. Тая надежда обаче изглежда, че изчезна. Ето стават вече месеци как не сме се видели. А как ми се иска това? Аз се лутам тук-там - поставен в неведение по работите на делото. Чувствувам се изоставен и затова ми е мъчно и тъжно. Драги брат, ти знаеш, какво ще каже човек да е погълнат всецело в мисъл за доброто на делото. И когато този човек го държат некакси далеч от това дело - вервам да влизаш в положението му. Аз зная, че ти си всецело погълнат от работа, но все пак мисля, че не требва да се забравяме. Ако ти е невъзможно да се видим, пиши неколко реда - те все ще докарат радост и утеха, а също и бодрост за ползотворна работа. Ти ме познаваш и разбираш.

Бъди жив и здрав, драги брат.

С братски поздрав, твой:

Васка Работников

3

Гр. Прахово

2. VI. 925 г. Брате Иване,

Мисълта, че искаш да останеш насаме със себе си и затова не приемаш никого, ме спираше да искам да се видя с тебе. Аз те разбирам, аз зная какво изживяваш и ведно с тебе и мене ме боли, много ме боли. Разбрах интимните прояви на правителството и още по-тежко ми стана; тежко, защото виждам некрасиви работи, некърнящи честта и величието на ВМРО. Но аз не зная какво ще излезе от това създадено положение; зная само едно: че ние требва да бъдем. Освен теб никому не мога да открия сърце си, защото не ще ме разберат. А искам много, много да ти кажа.

Бъди здрав и жив!

Твой Васка Ихчиев

P.S. Получих писъмцето ти едва миналата вечер. Мило ми стана. Благодаря ти.

Същи

4

[Липсва началото на писмото]

…що цел е жива история. Всичко е видел, работил цел живот за благото на Македония. Много поука от него добихме. Ами другите – да ги нареждаме ли; - та те са плеада; ние видехме волните орли, що душа желае. Зората на свободата за тех вече подава видни си лъчи. А и ние волни и доволни, бодро крачим ли крачим из стръмнините на планината, шегувайки се весело и провиквайки се напук врага, а и на гъстите мъгли и дъждове, що са ни гостени… Късната есен е смогнала вече да потропа на портата на ранната зима. И весело и мило бе…

Всичко е в ред. Нека в България знаят, че я пазят добри синове, а Македония, че е раждала, ражда и сега синове, що знаят да я пазят, що знаят силно да любят и мразят.

Много сърдечни поздрави на дедо Ангела [Протогеров] и всички добри другари – нека знаят, че пиле през границата в Македония под Бълг[арска] власт, без наше знание не може прехвъркне.

Здравей!

Мишо [Шкартов]

Споделя в твой (не се чете)

В. Работников

P.S. Обади ми се до Ксанти [Горна Джумая]. Утре заминаваме за Кочериново, Рила и др. След некой ден ще бъдем в Ксанти. Поздрави и Бадева.

Същи

БИБЛИОТЕКА СТРУМСКИ 2013

Изготвил: Й.М.

ЦЕНТР. ДЪРЖ.
ИСТОР. АРХИВ

Драги Ванчо,

Моля ме бѫди добръ и наредi
се видимъ, зеръ на душата
ми е наболѣло и искамъ на тебъ
да кажа „що любя и що милѣя".
Днесъ се срѣщахъ съ г-нъ Иванов-
директоръ на „Асѣнова Крѣпость".
Помоли ме да ти прѣдамъ слѣд-
ното: кооперацията има кредитъ
и ако ти заповѣдашъ веднага
ще отпустне суми на клоноветѣ
Ти си се срѣщалъ съ него, но по
това не сте се разбрали, или
пъкъ не е ставало дума.

Желая ти здраве и скорошно
свиждане. Твой Васка Работ-
ников

3/III. 25.

P.S. Тръсих те — тамъ, кѫдѣто бай Мишо
[illegible] казахъ — но не те намѣрих. Сѫ

Бай Мишо, ми прѣдаде това писмо
– дали му го е дѣдо Ангелъ. Изпра-
щамъ ти го тукъ приложено.

В.

гр. [illegible]
Май 1925 г.

ЦЕНТР. ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

Драги братъ.

Отдавна се каня да ти пиша и все отлагахъ, зеръ се надѣвахъ да се видимъ. Тая надежда обаче изглежда, че изчезна. Ето ставатъ вече мѣсеци какъ не сме се видѣли. А какъ ми се иска това? Азъ се лутамъ тукъ тамъ — оставенъ въ неведение по работитѣ на дѣлото. Чувствувамъ се изоставенъ и за това ми е мачно и тъжно. Драги братъ, ти знаешъ, какво ще каже човѣкъ да е почълнатъ всецѣло въ мисъль за доброто на дѣлото. И когато този човѣкъ го държатъ нѣкакъ си далечъ отъ това дѣло — вѣрвамъ да влизашъ въ положението му. Азъ зная, че ти си всецѣло почълнатъ отъ работа, но все пакъ мисля, че не трѣбва да се забравяме. Ако ти е невъзможно да се видимъ пиши нѣколко реда — тѣ все ще докаратъ радость и утѣха, а слѣдо и бодрость за ползотворна работа. Ти ме познаватъ

ЦЕНТР. ДЪРЖ.
ИСТОР. АРХИВ

и разбираш.

Бади жив и здрав, драги брат
Е, братски поздрави твой
Васка Работников

ЦЕНТР. ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

р. Прахово
2. VI. 925 г.

Брате Иване,

Мисълта, че ~~не~~ искашъ да останешъ насамѣ съ себе си и затова не приемашъ никого, ме спираше да искамъ да се видя съ тебе. Азъ те разбирамъ, азъ зная какво изживяваш, и ведно съ тебе и мене ме боли, много ме боли. Разбрахъ интимнитѣ прояви на правителството и още по тежко ми стана; тежко защото виждамъ, некрасиви работи, накърняци честьта и величието на В.М.Р.О. Но азъ не зная какво ще излѣзе отъ това създадено положение; зная само едно: че ние трѣбва да бѣдемъ. Освѣнъ тебъ никому не мога да открия сърце си, защото не ще ме разбератъ. А искамъ много, много да ти кажа.

Бѣди здравъ и живъ!
Твой Васка Ирчиев

P.S. Получихъ писмуето ти, едва миналата вечеръ. Мило ми стана. Благодаря ти.

Сѣщи.

ЦЕНТР. ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

що цѣлъ е жива история. Всичко е видѣлъ, работилъ цѣлъ животъ за благото на Македония. Много поука отъ него добихме. Ами другитѣ — да ги нарежда ме ли; — та тѣ сѫ плеа-[illegible]? ~~за първи пѫть~~ ние видѣхме волнитѣ орли, горди и самотни да прѣживяватъ онова, що душа желае. Зората на свободата за тѣхъ вече подава дивни си лѫчи. А и ние волни и доволни, бодро крачимъ ли крачимъ изъ стръмнинитѣ на планината, шегувайки се весело и провиквайки се напукъ врага, а и на гъститѣ мъгли дъждове що сѫ ни гостени.

Косната есень е смогнала вече да потропа на кортата на ранната зима. И весело и мило бѣ...

Всичко е въ редъ. Нека въ България знаятъ че я пазятъ добри синове, а Македо-

ния че е разждала, разжда и сега синове
що знаятъ да я пазятъ, що знаятъ
силно да любятъ и мразятъ.

Много сърдечни поздрави на дѣдо
Ангела и всички добри другари —
нека знаятъ, че пиле прѣзъ гра-
ницата въ Македония подъ Бълг.
власть, безъ наше знание не мо-
же да прѣхвръкне.

Здравѣй!

Менко

Сподѣлъ твои Аконов

В. Работников

P.S. Обадиме се до ~~Бъ~~ Ксанти. Утрѣ
заминаваме за Кочариново, Рила и др.
Слѣдъ нѣкой день ще бѣдемъ въ
Ксанти. Поздрави и Бадева.

Сѣнди